

Sygnatura akt II K 982/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

5 stycznia 2021 roku

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Jarosław Staszekiewicz

Protokolant: Karolina Pałka

przy udziale oskarżyciela prywatnego A. Z.

po rozpoznaniu na rozprawie 5 I 2021 roku sprawy

S. Ł. (2) z d. Z.,

córki Z. i S. z d. W.,

urodzonej (...) w J.

oskarżonej o to, że:

31 I 2020 roku w C. gm. J., woj. (...), działając umyślnie z zamiarem bezpośrednim, naruszyła nietykalność cielesną A. Z. w ten sposób, że uderzyła go otwartą dłonią w twarz,

tj. o czyn z art. 217 § 1 k.k.

I. ustala, że oskarżona S. Ł. (2) dopuściła się popełnienia zarzucanego jej czynu, opisanego w części wstępnej, co wypełniało znamiona z art. 217 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. oraz art. 67 § 1 k.k. warunkowo umarza wobec niej postępowanie na okres 2 (dwóch) lat próby;

II. na podstawie art. 67 § 3 k.k., nakłada na oskarżoną obowiązek zadośćuczynienia poprzez zapłatę na rzecz A. Z. 500 (pięciuset) złotych w terminie miesiąca od uprawomocnienia się wyroku;

III. zasądza od oskarżonej na rzecz A. Z. 300 (trzysta) złotych oraz zwalnia ją od uiszczenia opłaty.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 982/20	
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			

Lp.	Oskarżona	Czyn przypisany oskarżonej	
1.1.1.	S. Ł. (2)	31 I 2020 roku w C. gm. J., woj. (...), działając umyślnie z zamiarem bezpośrednim, naruszyła nietykalność cielesną A. Z. w ten sposób, że uderzyła go otwartą dłonią w twarz	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
długotrwały konflikt stron	odpis wyroku	5	
odpis wyroku	19		
wyjaśnienia oskarżonej	20		
zeznania A. Z.	20-21		
zeznania T. Z.	22		
kopia opinii	8		
wcześniejsza niekaralność oskarżonej	dane o karalności	16	
uderzenie przez oskarżoną w twarz pokrzywdzonego 31 stycznia 2020 roku w okolicy budynku numer (...) w C.	wyjaśnienia oskarżonej	20	
częściowo zeznania A. Z.	20-21		
zeznania M. K.	21		
zeznania Z. J.	21-22		

częściowo zeznania T. Z.	22		
kopia protokołu	7		
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonej	oskarżona zgodnie z innymi dowodami podała ogólne okoliczności dotyczące konfliktu z bratem oraz przebiegu zajścia z 31 I 2020 roku. Na tej podstawie ustalono, z jakiego powodu doszło do przyjazdu pracowników Urzędu Gminy J. oraz to, że podczas ich czynności strony wdały się w głośną dyskusję, podczas której oskarżona uderzyła brata w twarz. Poza pokrzywdzonym, żaden ze świadków nie potrafił stwierdzić, czy podczas tej wymiany zdań S. Ł. (2) została obrażona. Ona sama utrzymywała, że tak się stało. Jest to wiarygodne, bo zaraz po zadaniu ciosu, gdy dyskutujący zwrócili się do obecnych ze swoimi pretensjami, stwierdzić miała, że brat ją obraził (zeznania Z. J. z k. 21). W takich warunkach - emocjonalnej dyskusji, która doprowadziła do uderzenia przez nią	

pokrzywdzonego - nie miała możliwości zmyślić wspomnianej okoliczności, odniosła się do niej niemal odruchowo, tłumacząc swój atak. Dlatego jej wyjaśnienia w tym zakresie uznano za wiarygodne, odmawiając wiary pokrzywdzonemu.

Twierdzenia tego ostatniego, że nie obrażał siostry podczas rozmowy są tym mniej wiarygodne, że jednocześnie mężczyzna przekonywał, że się do niej wcale nie odzywał w czasie zajścia (k. 20). Twierdzenia wszystkich pozostałych uczestników spotkania, w tym nawet żony pokrzywdzonego są odmienne. Osoby te zrelacjonowały emocjonalną, głośną dyskusję S. Ł. (2) z bratem. Skoro zatem pokrzywdzony był gotów zaprzeczać tej okoliczności, wynikającej kategorycznie z innych dowodów, to można w konsekwencji przyjmować, że chciał on przedstawić całe swoje postępowanie jako bierne, pasywne wobec agresji siostry. W ten sposób chciał podkreślić jej napastliwość i odsunąć od siebie podejrzenia o przyczynienie się do jej zdenerwowania. W omawianym zakresie jest on niewiarygodny.

Za częściowo niewiarygodne uznano zeznania T. Z.. Sprzeczenie

		<p>nawet z relacją pokrzywdzonego twierdziła, że po awanturze przed budynkiem, oskarżona podążyła za jej mężem i powtórnie go zaatakowała, co spowodowało wezwanie policji. Żadna z tych okoliczności nie znalazła się w zeznaniach i wyjaśnieniach pozostałych przesłuchanych osób. Trudno przyjąć, by taki fakt przeoczył pokrzywdzony, który przecież od początku dążył do stwierdzenia odpowiedzialności siostry. Tą część twierdzeń T. Z. uznano za całkowity wymysł, obliczony na poparcie męża w sporze z oskarżoną.</p> <p>Jako wiarygodne oceniono zeznania pracowników Urzędu Gminy J. - M. K. i Z. J.. Wyraźnie dystansowali się od konfliktu stron, nie chcieli nawet przyznać, że widzieli uderzenie zadane pokrzywdzonemu. Na miejscu zajścia znaleźli się wykonując obowiązki służbowe. Nie było powodów do kwestionowania ich prawdomówności.</p>
częściowo zeznania A. Z.		
zeznania M. K.		
zeznania Z. J.		

częściowo zeznania T. Z.			
odpis wyroku	dokumenty przedstawione jako dowody w sprawie - odpisy wyroków, dane o karalności oskarżonej, kopia opinii odnoszącej się do innego zdarzenia oraz kopia protokołu oględzin - zostały sporządzone w oryginałach przez uprawnione podmioty, w przewidzianej prawem formie. Strony nie kwestionowały ich rzetelności.		
dane o karalności			
kopia opinii			
kopia protokołu			
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżona	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	punkt I	S. Ł. (2)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
ustalono, że oskarżona w czasie zdarzenia uderzyła pokrzywdzonego otwartą dłonią w twarz. S. Ł. (2) chciała zadać ten cios,			

<p>był on odpowiedzią na niewłaściwe - jej zdaniem - zachowanie brata. Wymierzenie takiego policzka jest naruszeniem nietykalności cielesnej. Oceniany oskarżonej czyn wypełniał więc znamiona z art. 217 § 1 k.k.</p>			
<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>		<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>S. Ł. (2)</p>	<p>punkt I</p>		<p>Okoliczność obciążająca - naruszenie nietykalności cielesnej pokrzywdzonego miało miejsce w obecności innych, postronnych osób, wykonujących wówczas obowiązki służbowe. Taki - publiczny - charakter czynu z pewnością zwiększa jego wagę. Oskarżona wiedziała, że w ten sposób upokorzy brata przed obecnymi. Pokrzywdzony w takich okolicznościach z pewnością poczuł się bardziej dotknięty uderzeniem.</p> <p>Okoliczności łagodzące:</p> <ul style="list-style-type: none"> - niewielka dotkliwość uderzenia zadanego przez oskarżoną - był to jeden cios otwartą dłonią, nie pozostawiający żadnych

śladów, nie zagrażający zdrowiu pokrzywdzonego,

- sytuacja motywacyjna, w której znalazła się S. Ł. (2) - brat, który - mimo orzeczonej eksmisji - przebywa na jej nieruchomości, zawiadomił o tym, że zanieczyściła drogę prowadzącą do tej działki. Nadto oskarżona uważa, że A. Z. od dłuższego czasu złośliwie inicjuje wobec niej kolejne postępowania organów władzy, a także ingeruje w sposób zagospodarowania jej nieruchomości. W obliczu kolejnej kontroli spowodowanej przez zawiadomienie pokrzywdzonego S. Ł. (2) uznała, że brat zachował się nieprawidłowo, sprowadzając na nią kłopoty i chciała się na nim za to zemścić,

- warunki, w jakich doszło do naruszenia nietykalności cielesnej A. Z. - wdał się on z siostrą w głośną wymianę zdań, podczas której obie strony mówiły podniesionym głosem, a oskarżona była obrażana - jej atak był reakcją nie tylko na ogólną postawę brata w ramach ich konfliktu, ale też na jego konfrontacyjne zachowanie podczas samego zajścia. Postępowanie pokrzywdzonego nie było wyzywające w rozumieniu art. 217 § 2 k.k.

- obie strony dyskusji używały podobnego tonu, akceptowały taki poziom słownej agresji, nie tylko A. Z. przyjął takie nastawienie,

- dotychczasowa niekaralność oskarżonej, która w połączeniu z wyjątkowymi okolicznościami zdarzenia oraz umiejscowieniem jej czynu w ramach długotrwałego sporu z pokrzywdzonym pozwala na przyjęcie, że nie jest ona osobą zwykle skłoną do naruszania prawa, że zdecydowała się na to, gdyż uznała się za sprowokowaną,

- postawa oskarżonej podczas procesu, gdy przyznała się do popełnienia zarzucanego czynu i przytoczyła okoliczności zdarzenia.

Wspomniane fakty są wystarczające do uznania, że nie jest konieczne stosowanie wobec S. Ł. (2) dolegliwego środka oddziaływania, że samo potępienie jej czynu będzie wystarczające do przekonania jej o nieopłacalności naruszania prawa. Jednak, w sytuacji trwającego jej konfliktu z bratem konieczne jest sprawdzenie, czy nie sięgnie ona powtórnie po nielegalne sposoby na uzyskanie przewagi w tym sporze.

		<p>Dlatego odpowiednim sposobem reakcji karnej było warunkowe umorzenie postępowania. Pozwalają na to: ustawowe zagrożenie karą za przypisany sprawcy czyn, jej dotychczasowa niekaralność oraz to, że daje ona swoją postawą przed zdarzeniem i podczas procesu powody do założenia, że w przyszłości nie będzie rażąco naruszać prawa. Okres próby związany z tym środkiem probacyjnym określono na 2 lata. Zaciekłość stron konfliktu sprawia, że kontrola nad zachowaniem oskarżonej musi trwać dłużej, by można było sprawdzić, czy potrafi się ona wdrożyć do pełnego przestrzegania zasad prawnych i norm współżycia społecznego.</p>
S. Ł. (2)	punkt II	<p>z uwagi na to, że czyn oskarżonej przyniósł pokrzywdzonemu krzywdę związaną z samym bólem po uderzeniu, ale także zawstydzeniem takim obrotem spraw, konieczne było orzeczenie na jego rzecz zadośćuczynienia. Wniósł o to jego pełnomocnik. Z uwagi na to, że pokrzywdzony podczas zdarzenia również zachowywał się napastliwie, nie może być uznany za osobę zupełnie bez powodu i zniemacka uderzoną. Obniża to miarę jego krzywdy wynikającej</p>

		z odwetowego czynu S. Ł. (2). Dlatego wysokość należnego mu zadośćuczynienia ustalono na 500 złotych. Termin do uiszczenia tej sumy, zasądzonej na podstawie art. 67 § 3 k.k., określono na miesiąc - w takim czasie oskarżona powinna być w stanie zgromadzić orzeczoną kwotę.
7. KOsztu procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
punkt III	z uwagi na to, że nie zgłoszono poniesienia przez pokrzywdzonego innych wydatków niż 300 złotych zryczałtowanej równowartości wydatków postępowania, wpłacone przy wnoszeniu aktu oskarżenia, zgodnie z art. 628 pkt k.p.k., zasądzone na jego rzecz od oskarżonej tę kwotę.	
punkt III	oskarżona utrzymuje się ze świadczeń z opieki społecznej, jest właścicielką domu i samochodu. Została obciążona koniecznością uiszczenia zadośćuczynienia i zwrotu wydatków na rzecz brata. Nie byłaby w stanie zapłacić jeszcze należnej opłaty. Dlatego, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwolniono ją od jej uiszczenia.	

5. Podpis	